పాకశాస్త్రపరీక్ష

చింతా దీక్షితులుగారు

"అమ్మాయీ, చంటిపిల్ల ఏడుస్తూ ఉంది. కొంచెం ఎత్తుకో అమ్మా" అని కేక వేశాను. మా అమ్మాయి గదిలో కూర్చుని తదేకధ్యానంగా చదువుతూ మాట్లాడలేదు ఏమి చదువుతూ ఉందో అని జాగ్రత్తగా విన్నాను. ఈవిధముగా చదువు వినిపించింది.

"వంగకాయకూర నాలుగు విధంబులు. వంగకాయకూర నాలుగు విధంబులు. పులుసు కూర, ఇగురుకూర, పప్పుకూర, కారపుగూర - పులుసుకూర, ఇగురుకూర, పప్పుకూర, కారపుగూర. కారపుగూరకు నెండు మిరెపకాయ లైనను బచ్చిమిరెపకాయ లైన నుపయోగింపందగు"

మళ్లీ మా అమ్మాయిని పిలిచాను.

"తీరుబడి లేదు నాన్నా. ఈవేళ పరీక్ష" అంది.

"ఏం పరీక్షమ్మా" అన్నాను.

"పాకశాస్త్రపరీక్ష - చదువుకొంటున్నాను, నాన్నా" అంది.

మారోజుల్లో పాకశాస్త్రపరీక్షలు లేవు. కనుక్కోగా తేలినవిషయం ఏమిటంటే : ఈ కాలంలో పాకశాస్త్రంమీద శాస్త్రపరీక్షే కాకుండా ప్రత్యక్షంగా వంటచేసే పరీక్షకూడా ఉందని తేలింది. నిజంగా ఈకాలములో ఇదొక కొత్తలాభం మనకు చేకూరిందని సంతోషిస్తూ మా అమ్మాయి పాకశాస్త్రపారీణ తను వినియోగపరిపించాలని ఆలోచించినాను. పూర్వకాలపు ఆడవాళ్లు — అంటే పాకశాస్త్రాదులు బళ్లల్లో చదవని రకంవాళ్లు—వంట చేస్తే మనముపడే అవస్థలు వేరే బహిరంగంగా చెప్పడము వివేకము కాదు. ఇక పాకశాస్త్ర పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైన యీకాలపు ఆడవాళ్లు నిజముగా వంటంటూ చేస్తే—అది నలపాక భీమపాకములను మించి ఉంటుందని వేరే చెప్పక్కర్లేదు గదా! ఇంతే కాకుండా ఇంకోవిశేషం. ఇదివరదాకా అడ్డమైనవాళ్లూ వంటచెయ్యడమే! ఆడదై పుట్టిందీ అంటే పెళ్లి చేసుకోవడం ఎంత సహజమని భావిస్తున్నారో వంటచెయ్యడము కూడా అంత సహజమని భావిస్తున్నారు. నిజానికి వంట అనేది ఒక 'లలితకళ' అనే విషయం ఇంత వరకూ ఎవరూ కనిపెట్టలేదు.

ఇప్పుడు పాకశాస్త్రపరీక్షలుచేసి కృతార్థులైనవాళ్లకి తగిన సర్టిఫికెట్లు ఇచ్చి, 'ఇటు వంటి సర్టిఫికెట్లు ఉన్నవాళ్లే వంటచేయడమునకు అర్హులు మిగిలినవాళ్లు కారు, అర్హులు కానివాళ్లు వంటచేసినట్లయితే పీనల్‌కోడు (నూతన ముద్రణము) ప్రకారము శిక్షాపాత్రులు' అని నిర్ణయము చేయడమువల్ల పాకశాస్త్రమునకు మిగిలిన శాస్త్రములకు

వలెనే గౌరవస్థానం లభించిందని ఊహించవచ్చు.

ఈవిధంగానే ముగ్గులశాస్త్రం, అలుకు శాస్త్రం మొదలైన శాస్త్రాలలో పరీక్షలు పెట్టి అందులో నెగ్గినవారే ముగ్గులు పెట్టడానికీ, ఇళ్లూ, వాకళ్లూ, గోడలూ అలకడానికీ అర్హులని ఏర్పాటు చేసినట్లయితే—ఈ విధంగా కొంతవరకు భరతదేశానికి శ్రేయస్సు కలగవచ్చును.

పాకశాస్త్రానికివలెనే ముగ్గులశాస్త్రానికీ, అలుకుశాస్త్రానికీ కూడా తెల్లదొరలే తగిన పుస్తకాలు వ్రాసినట్లయితే మరీ భేషుగ్గా ఉంటుంది.

ఇక మా అమ్మాయి సంగతి—

పాకశాస్త్రపరీక్ష కని మా అమ్మాయి ఇంట్లో పనులు ఏమీ ముట్టుకోకుండా రాత్రి ఒంటిగంటదాకాను, పగలు పగలంతాను కష్టపడి చదివి చదివి ఎలాగైతేనేమి పరీక్షకు వెళ్లింది.

పరీక్షలో ఏమి వ్రాసిందో ఏమి మానిందో గాని ఇంటికిమాత్రం ముఖమంతా చిరునగవులతో వచ్చింది.

"అమ్మాయీ, పరీక్ష లెలాగ వ్రాశావు" అన్నాను.

"చాలా బాగా వ్రాశాను నాన్నా" అంది.

"శాస్త్రపరీక్షలో ఇచ్చిన ప్రశ్న లన్నింటికీ సమాధానం వ్రాశావా" అన్నాను.

"వ్రాశాను – కాని ధనియాలికి పాకశాస్త్రములో ఉన్న స్థానము వ్రాయమన్నారు – అదిమాత్రం వ్రాయలేదు. నాన్నా– తెలిసిందికాదూ."

"ప్రాక్టికల్ పరీక్షో" అన్నాను.

"అల్లం పెసరట్టు వెయ్యమని ప్రశ్న యిచ్చారు నాన్నా. కొంచెం మాడింది గాని "మినిమం" పరీక్షమార్కులు వస్తాయినాన్నా" అంది.

"ఒక్క పెసరట్టేనా, ఇంకా ఏమైనా వండమన్నారా" అన్నాను.

"ఛాయస్ ఇచ్చారు నాన్నా. అల్లం పెసరట్టేనా సరే, లేకుంటే అరటికాయబజ్జీ అయినా సరే."

మా అమ్మాయి తన పరీక్ష పత్రాలు నాచేతిలో పెట్టింది.

పాఠకులుకూడా కుతూహలంతో ఉంటారు కాబట్టి వాటిని వారికికూడా చూపిస్తాను.

శా స్త్ర ప రీ క్ష లు

౧. పాకశాస్త్రపరీక్ష (శాస్త్రభాగము)

మూడు గంటలు

౧. వంగకాయ పులును ఇగురుకూరలకు భేదమేమి? వంగకాయతోగూడ నేయేకాయగూరలను నాకుగూరలనుజేర్చి వండవచ్చును?

౨. (అ) మనము సాధారణముగా నుపయోగించు వానిలో నేకాయగూరలు, నే

దుంపకూరలు, నేయాకుగూరలు పచ్చడిఁ జేయుటకై పనికివచ్చును?

(ఆ) నల్లేరు వడియంబులఁ బెట్టువిధానంబును బూర్తిగా వ్రాయుడు.

౩. (అ) అన్నమును వార్చునప్పుడు చేయిపట్టుకొనుట కేయేవస్తువు లుపయోగింపవచ్చును?

(ఆ) పులుసునకుఁ బెట్టిన తాలింపు చారునకుఁ బనికి వచ్చునా?

(ఇ) కారపు గారెలకును, వడలకుంగల భేదసాదృశ్యముల నెఱింగింపుడు.

౪. (అ) ఏయే కూరలలో గరివేపాకు వెయ్యవచ్చును? వేనిలో వేయరాదు?

(ఆ) ఇంగువ, ఆవాలు, మెంతులు, మిరియాలు, ధనియాలు, జీలకర్ర — పాకశాస్త్రమున వీనికిగల స్థానంబుల నిర్ణయింపుడు.

౫. (అ) దక్షిణాదివారి చారునకును, ఆంధ్రులచారునకును గల భేదములను విశదీకరింపుడు.

(ఆ) పప్పుకూరలలో నెయ్యది మిక్కిలి రుచికరమైనదో సకారణంబుగ నిర్ణయింపుడు.

౬. కుక్కుటము, హరిణము, ఛాగము, లావుకపిట్ట, పావురము — పాకకళ కివి యెట్లు తోడ్పడుచున్నవి!

౭. (అ) అజీర్ణవ్యాధి ఎందువలన కలుగుచున్నది. దానిని వారించుమార్గము లెయ్యవి?

(ఆ) అజీర్ణవ్యాధిచే బాధపడు ముగ్గురు ఆంధ్రకవులు, ఇద్దరు న్యాయాధిపతులు, పదుగురు ఆంధ్రవైద్యులు, పదునేనుగురు న్యాయవాదులు — వీరి పేర్లను వ్రాయుడు.

౮. (అ) గోగుకూర, దోసకాయ, పనసకాయ, మామిడికాయ — ఏ దేశమందు ఫలించునవి మిక్కిలి రుచికరముగా నుండును?

(ఆ) స్టవ్ వంట, కుక్కర్ వంట, సాదా వంటల మంచి చెడ్డల నిర్ణయింపుడు.

(P. T. O.)

శాస్త్రపరీక్షలు

౨. పాకశాస్త్రపరీక్ష: ప్రాక్టికల్

మూఁడు గంటలు

[ప.రా; ఈ క్రింది ప్రశ్నలను బాగుగా చదువుకొని ఒకప్రశ్న మాత్రమే యత్నించవలెను. కారము, ఉప్పు ఎక్కువగాని తక్కువగాని యున్నచో గుణములు తగ్గించబడును.]

౧. అల్లపు పెసరట్లు నయిదింటిని వేయుము. [పెసరపప్పు కొలతయును అందులో వేయు పదార్థముల మానమును వ్రాయవలెను. పెసరట్లు దోరగా వేగవలెను.]

లేక

౨. అరటికాయబజ్జీలను అయిదుగురకు సరిపోవునట్లు తయారుజేయుము.

[బజ్జీలకు కావలసిన వేర్వేరు పదార్థముల మానమును సూచింపవలెను.]

పరీక్షపత్రాలు చదువుకొన్నాను. సంతోషించాను.

కొన్నాళ్లవరకూ మా అమ్మాయి పరీక్షపత్రములు దిద్దేవాళ్ల ఇళ్లకు తిరగడముతో సరిపోయింది. చివరకు ప్రాక్టికల్ పరీక్షలో పోయినట్లూ శాస్త్రపరీక్షలో బాగా మార్కులు వచ్చినట్లూ — మొత్తంమీద ఎలాగైతే నేమి పరీక్ష ప్యాసైనట్లూ తెలిసింది.

"ప్రాక్టికల్లో ఎందుకు పోయిందమ్మా" అని మా అమ్మాయిని అడిగాను.

"అయిదుగురు జడ్జీలకి అయిదు పెసరట్లు వేయించుకొన్నారు.—"

"అయిదుగురు జడ్జీలేమిటి ?"

"మరి ప్రాక్టికల్ పరీక్షలో సరిగా వ్రాసిందీ లేనిదీ చూడడానికీ, వండిన పదార్థాలు రుచిగా ఉన్నదో లేదో చూడ్డానికీ జడ్జి లక్కరలేదు నాన్నా ?"

"ఈ అయిదుగురూ రుచిచూచి మార్కులిస్తే వాటినిబట్టి పరీక్షాఫలం నిర్ణయిస్తారా?"

అయిదుగురు యిచ్చిన మార్కులూ కలిపి సరాసరిచేసి అప్పుడు నిర్ణయిస్తారు నాన్నా."

"సరే ఏమి జరిగింది ?"

"అయిదుగురూ కూర్చుని అయిదు పెసరట్లూ తినడానికి మొదలెట్టారుట."

"ఏం జరిగింది."

"తినలేక పోయారట."

"ఏంచేత ?"

మా అమ్మాయి సందేహంగా చెప్పింది, "కారం ఎక్కువై తినలేక అరగంటదాకా నోరు స్వాధీనం అయింది కాదట."

"అంత కారం ఎందుకు వేశావమ్మా."

మిరపకాయలు తూచడంలో పొరపాటు వచ్చింది నాన్నా – ఒక ఔన్సు పచ్చిమిరపకాయలూ, పాతిక ఔన్సు ఎండు మిరపకాయలూ వెయ్యడానికి బదులు తిప్పతూనిక రాయి తీసుకోవడంవల్ల ఎక్కువకారం పడింది నాన్నా."

"ఎన్ని ఔన్సులు వేశావు."

"ఎనిమిది ఔన్సులు పచ్చిమిరపకాయలూ, రెండు ఔన్సులు ఎండు మిరపకాయలూ వేశాను."

"పోనీలే – ఎలాగో ప్యాసయ్యేవు అదీ కావలసింది" అన్నాను.

"పొరపాటు వచ్చింది కాని – అసలు చాలా బాగా వండుతాను. నాన్నా" అంది మా అమ్మాయి.

"సరే, ఒకమాటు నీవంట చూపిద్దువు గాని" అన్నాను.

"ఎప్పుడు, నాన్నా, ఎప్పుడు."

"చెప్తాలే" అన్నాను.

ఇంట్లో పొయ్యిమీద మామూలుగా వండుతుం దనుకొన్నాను మా అమ్మాయి. కాని ఆవిధంగా తాను తరిఫీతు కాలేదనీ

తాను తరిఫీతైన విధంగా వంటచేయడాని కనీ పాటికరూపాయలు నాచేత ఖర్చు పెట్టించింది.

మిరపకాయలూ, ఉప్పూ, ఆవాలూ' మెంతులూ, కరివేపాకు మొదలైనవి తూచ డానికి ఒక సున్నితమైన తులామానమూ, "గ్రాము" తూనికరాళ్లు ఉండే పెట్టీ కొన్నాను. బియ్యములోనూ, పప్పులోనూ, కూరల లోనూ, పచ్చళ్లలోనూ, ఉప్మా మొదలైన వాటిల్లోనూ పొయ్యడానికి నీళ్లు కొలవడానికి రెండు మూడు రకాల గాజుకొలతపాత్రలు కొన్నాను.

పోగుపులకు నూనె, నెయ్యి కొలవ డానికి చిన్న ఔన్సుగ్లాసు కొన్నాను.

అన్నంగిన్నె, పప్పుగిన్నె, పెనము, బూర్లెమూకుడు మొదలైనవి పట్టుకోవడానికి నాలు గైదు రకాల పట్టకార్లు కొన్నాను.

ఉష్ణోగ్రత తెలుసుకోడానికి రెండు మూడు రకాల థెర్మామీటర్లు కొన్నాను.

ఇంకా మా అమ్మాయి చెప్పిన చిల్లర వస్తువు లేవేవో కొన్నాను.

ఈసాధనసామగ్రి సంపాదించుకొని మా అమ్మాయి తనవంటనేర్పు నాకు చూపించ వలెనని తగిన సమయముకోసం వేచి ఉంది.

తగిన తరుణంకూడా త్వరలోనే వచ్చింది.

* * *

తాను బి. యల్. పరీక్ష చదవడానికి నేను డబ్బు ఇస్తానేమో నని కనుక్కోడానికి వచ్చాడు మాఅల్లుడు. మొట్టమొదట ఈ విధంగా సామోపాయంవల్ల ప్రయత్నం చేసి, నెగ్గకపోయినట్లయితే భేద, దండ ములు ప్రయోగించవలెనని అతగాడి అభిప్రాయ మైనట్లు నేను గ్రహించాను.

అల్లుడు వచ్చిన ఇటువంటి తరుణం ఊరికే పోనివ్వడ మెందుకని ఆరోజున మా అమ్మాయిని వంటచెయ్యమన్నాను. మా ఆవిడను చూస్తూ ఉండమన్నాను. మా అల్లు డికి ఇష్టమైన పిండివంట గారెలు వండ మన్నాను. మా అమ్మాయి వంటచెయ్యడం ప్రారంభించింది. రెండుస్టవులు వెలిగించింది. బర్రుమని శబ్దం చేస్తున్నాయి. తులామానం తో బియ్యం తూచింది. గాజుపాత్రతో నీళ్లు కొలిచిపోసింది. తను కొలిచిన మినపప్పు నానేసి తల్లిని రుబ్బమంది. నన్ను ఆవాలూ, జీలకర్రా, మెంతులూ రెండేసి డ్రాముల చొప్పున కొంచెం తూచిపెట్టమంది.

"అమ్మాయీ, పప్పులో నీళ్లు చాలవే" అని తల్లి అంటే.

"నీకు తెలియదు ఊరుకో అమ్మా; ౨౫౦ గ్రాముల కందిపప్పుకి ౨౦౦ క్యూబిక్ సెంటిమీటర్ల నీళ్ల చొప్పున పోశాను. తక్కువలేదు" అంది మా అమ్మాయి.

బియ్యంలో నీళ్లు ఎక్కువ అయ్యాయనీ, కూరలో ఎక్కువ మెంతులు పడ్డాయనీ, పులుసులో ధనియా లక్కర్లేదనీ తల్లి చెప్పితే తల్లితో ఘర్షణ పడింది. దాని ఇష్టము వచ్చి

నట్లు చెయ్యనివ్వమనీ, ఏమీ అడ్డు చెప్పవద్దనీ తల్లిని నేను మందలించాను. ఎలాగైతే నేమి ఒక గాజుపాత్రా, రెండు థర్మామీటర్లూ బద్దలుకొట్టి అయిదారు గంటలలో మా అమ్మాయి వంటచేసి ఒగుర్చుకొంటూ వెళ్లి తనగదిలో కుర్చీలో కూర్చుని పాకశాస్త్రగ్రంథము తిరుగవేస్తూ తాను సరిగా వండినదీ లేనిదీ సరిచూచుకొంటోంది. మా ఆవిడ వడ్డించింది, మా అల్లుడికీ, నాకూ.

అంతవరకూ ఉత్సాహంగా మాట్లాడుతున్న మాఅల్లుడు మొదటిముద్ద నోటిలో పెట్టుకొన్నది మొదలు చివరదాకా ధుమధుమలాడుతున్నాడు.

తనభార్య పాకశాస్త్రపరీక్ష ప్యాసయిందనీ, అదే ఆరోజున వంటచేసిందనీ నేను చెప్పినా అతడు సుముఖుడు కాలేదు.

అర్ధాకలిగా లేచిపోయి, బి. యల్. చదువుకు డబ్బు అడగకుండానే అతగాడు సాయంత్రం బండిమీద ఇంటికి వెళ్లిపోయాడు.

“అతనికేం కోపం వచ్చిందో గారెముక్కైనా ముట్టుకొన్నాడు కాడు. ఎందుకో కనుక్కోండి” అంది మా ఆవిడ.

“ఎందుకు కోపం?” అన్నాను.

“అన్నం చిమిడింది, పప్పు ఉడకలేదు, కూర చేదుగా ఉంది, గారెలు కొన్ని మాడాయి, కొన్ని అసలు ఉడకనేలేదు — అతడు ఏమనుకొన్నాడో, పాపం” అంది.

“భార్యవంటే నచ్చకపోతే—పాకశాస్త్రపరీక్ష ప్యాసయిన భార్యవంటే నచ్చకపోతే అతనికి ఎవరివంట నచ్చును” అన్నాను.

మా అమ్మాయి మా మాటలు విన్నది. తనభర్త ఏమీ అననిదే మేమే అతనికి అన్ని మాటలూ ఆరోపిస్తున్నామని భావించింది. కోపం వచ్చి అన్నదికదా “ఇలాగ పరీక్షలో వండి ఉన్నట్లయితే తప్పకుండా ఫస్టుక్లాసులో ప్యాసై ఉందును. ఎంత బాగా వండినా బాగాలేదంటున్నారు—పోనీ, లెండి” అని కంట తడిపెట్టి ఏడ్చింది. అనలేదు కాని తన భర్త తిండి తినకుండా లేచిపోవడానికి మేమే కారణమని మా అమ్మాయి ఊహించినట్లు స్పష్టము.